

Tisdag 18.53

Det känns som att livet pågår
någon annanstans
Jag stryker imman av fönsterglas
och rör ner en sista sockerbit
i det kalla kaffet
Jag sparkar smågrus med stövelspetsen
och drömmer om att en dag
bestiga berg

Det finns så många ord att smaka
men jag lär mig inga språk
Jag syr istället sömmar
i förväntade polokragar
och ler invant
åt förinspelade glädjeämnen

Inget skaver i fogarna
Inget brinner i hjärtat
Jag låter lågan
från stearinljuset
bränna fingret
bara för att se
om det ännu är möjligt
att känna reellt obehag

Blåsan stiger

likt ett sista andetag

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren HQ med Poeter.se id #4091 innehar upphovsrätten